

815**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA¹⁾**

z dnia 10 maja 2003 r.

w sprawie określenia wykazu grup jednostek chorobowych, stopni niesprawności oraz wysokości udziału własnego ubezpieczonego w kosztach przejazdu środkami transportu sanitarnego

Na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 23 stycznia 2003 r. o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia (Dz. U. Nr 45, poz. 391 i Nr 73, poz. 660) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa grupy jednostek chorobowych, stopnie niesprawności oraz wysokość udziału własnego ubezpieczonego w kosztach przejazdu środkami transportu sanitarnego w odniesieniu do ubezpieczonych, którzy:

- 1) nie wymagają konieczności podjęcia natychmiastowego leczenia w zakładzie opieki zdrowotnej lub potrzeby kontynuacji leczenia;
- 2) nie posiadają dysfunkcji narządu ruchu uniemożliwiającej korzystanie ze środków transportu publicznego w celu przejazdu na leczenie do najbliższego zakładu opieki zdrowotnej udzielającego świadczeń we właściwym zakresie i z powrotem.

§ 2. Określa się wykaz grup jednostek chorobowych, ze względu na które lekarz ubezpieczenia zdrowotnego ustala stopień niesprawności:

- 1) choroby krwi i narządów krwiotwórczych;
- 2) choroby nowotworowe;
- 3) choroby oczu;
- 4) choroby przemiany materii;
- 5) choroby psychiczne;
- 6) choroby skóry i tkanki podskórnej;
- 7) choroby układu krążenia;
- 8) choroby układu moczowo-płciowego;
- 9) choroby układu nerwowego;
- 10) choroby układu oddechowego;
- 11) choroby układu ruchu;
- 12) choroby układu trawiennego;
- 13) choroby układu wydzielania wewnętrznego;
- 14) choroby zakaźne;

¹⁾ Minister Zdrowia kieruje działem administracji rządowej — zdrowie, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Zdrowia (Dz. U. Nr 93, poz. 833).

15) urazy i zatrucia;

16) wady rozwojowe wrodzone, zniekształcenia i aberracje chromosomowe.

§ 3. Przy określaniu stopnia niesprawności dla ubezpieczonych, o których mowa w § 1, uwzględnia się:

- 1) możliwość samodzielnego poruszania się oraz konieczność pomocy drugiej osoby przy korzystaniu ze środków transportu publicznego;
- 2) ogólny stan zdrowia.

§ 4. W zależności od wskazań medycznych ustalonych przy uwzględnieniu grup, o których mowa w § 2, oraz czynników, o których mowa w § 3, określa się dwa stopnie niesprawności:

- 1) niesprawność I stopnia — do której zalicza się osobę zdolną do samodzielnego poruszania się bez stałej pomocy innej osoby i zdolną do korzystania ze środków transportu publicznego;
- 2) niesprawność II stopnia — do której zalicza się osobę zdolną do samodzielnego poruszania się bez stałej pomocy innej osoby, ale wymagającą przy korzystaniu ze środków transportu publicznego pomocy innej osoby lub środka transportu publicznego dostosowanego do potrzeb osób niepełnosprawnych.

§ 5. Stopień niesprawności ubezpieczonego określa lekarz ubezpieczenia zdrowotnego, dokonując wpisu w dokumentacji medycznej oraz dokumentacji prowadzonej na potrzeby powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego, oraz wydaje zlecenie na przewóz.

§ 6. W przypadku ubezpieczonych chorujących na choroby wymienione w § 2, wobec których ustalono:

- 1) I stopień niesprawności — udział własny ubezpieczonego w kosztach przewozu środkiem transportu sanitarnego wynosi 100%;
- 2) II stopień niesprawności — udział własny ubezpieczonego w kosztach przewozu środkiem transportu sanitarnego wynosi 60%.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *L. Sikorski*